

[Landbrugsministeren.]

ler at begrænse administrationen, fremsætter han ønske om en ordning, der vil forøge vanskelighederne og udvide administrationen meget betydeligt. Jeg kan tilføje, at samtlige organisationer, også den organisation — tolvmandsforeningerne —, som det ærede medlem repræsenterer, har tiltrådt ordningen efter den forhandling, vi har haft, og hvor alle de argumenter kom frem, som det ærede medlem her har fremført. Måske er det også derfor, at de konservative ikke har stillet noget forslag, men kun beklager sig over, at jeg ikke har kunnet imødekomme dem.

Til det ærede medlem hr. Hans Pinstrup vil jeg gerne sige angående hans udtalelser om ændringsforslaget under nr. 1, hvor han mener, at der mangler en tilføjelse, idet de ikke alene skal have solgt deres korn, men også skal have modtaget betaling for det, for ellers dækker det ikke tilstrækkeligt, at jeg allerede har ladet udarbejde ændringsforslag, som det er min mening at stille til tredje behandling, og som går ud på efter ordene i 5. stykke af § 3, „autoriserede handlende“ at indsætte: „og modtaget betaling herfor“. Så vil jeg tro, at det ærede medlem er tilfreds.

Angående det ærede medlems øvrige udtalelser om vore importforhold vil jeg gerne sige, at vi er selvfølgelig fra alle sider enige om, at det ville være en stor fordel at importere så meget korn og foderstoffer, som det kan betale sig at omsætte i den indenlandske husdyrproduktion, det er indlysende, men da det ligger sådan, at af de dollars, der er til rådighed for os, stammer betydeligt under halvdelen fra vor egen eksport, og over halvdelen stammer fra den Marshallhjælp, vi modtager, så vil man forstå, at det er meget, meget begrænset, hvad vi har af dollars, og der er et overordentligt træk på dem fra alle mulige sider. Alle varer ønsker man jo at få lov til at indføre mere frit, end det nu er tilfældet, men med den begrænsede mængde dollars, vi nu har, og den fordeling, der nu er, er det ikke muligt at komme højere op; som jeg har antydnet overfor landbruget, er der tværtimod mulighed for, ja, der er desværre nogen sandsynlighed for, at dollars tilførslen gennem Marshallhjælpen vil blive nedsat, og at vi derfor får endnu mindre, end det hidtil har været meningen.

Til det ærede medlem fru Ragnhild Andersen vil jeg gerne sige, at det er desværre rigtigt, at de friere forhold, vi nu kommer ind i, betyder en mindre prisfor-

højelse for franskrød og for sigtebrød, men enten må man jo fortsætte med de kontrollerede forhold og med statens betydelige tilskud eller også gøre det forsøg, som gøres her, hvor prisen dog går nedad, og hvor denne prisnedgang i nogen grad modvirker de forhøjelser, der vil komme, når staten unddrager sin støtte. Det er jo ikke store beløb, det drejer sig om.

Når det ærede medlem spørger mig om, hvordan landbrugets indtægtsforhold har været under og efter krigen, så ved det ærede medlem det meget godt, hvis hun læser de beretninger, der foreligger om landbrugets forrentningsprocent, men det ærede medlem glemmer jo at meddele, hvad hun sikkert ved, at der nu lige er afsluttet en smøraftale med England, der betyder en 15—16 pct.s nedsættelse af prisen, og vi må derfor regne med et betydeligt minus på mange millioner kroner for det danske landbrug i fremtiden.

Angående prisforhøjelsen på mælk, som det ærede medlem også beklagede sig over, vil jeg gerne sige, at såvidt jeg erindrer, har det ærede medlem tidligere anmodet mig om, at man sørgede for at få mælken gjort bedre end hidtil, og det ærede medlem må være klar over, at det kan ikke ske, uden at der også må betales noget mere for den, d.v.s., at så må der komme en prisforhøjelse for forbrugerne, eller også må staten yde tilskud, som igen naturligvis skal betales af skatteyderne.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne endnu en gang takke for den behandling, lovforslaget har fået, og anbefale de ændringer, der er foreslået.

Victor Larsen: Den højtærede landbrugsminister behagede i sin replik til mig at anvende ordet spekulation og ville dreje det derhen, at jeg ønskede ved mine ændringer at foranledige, at landmændene spekulerede i kornsalget. Jeg vil gerne sige, at landmændene må formodentlig have samme ret som ethvert andet erhvervs udøvere til at sælge på det tidspunkt, de mener er gunstigst muligt, og det er det, jeg har villet opnå. Hvis man kalder det spekulation, så må jeg i hvert fald sige, at det er i høj grad en legitim spekulation, som har sin fulde berettigelse. Vi har ønsket, og det tror jeg egentlig også den højtærede landbrugsminister er klar over, indført en ordning — det kan man udmærket gøre —, således at landmændene ikke behøver at tage afregning, den dag kornet afleveres, så det ikke blot bliver de handlende, købmændene, der